

גיטין פה

עניין: ג' לשונות דגט: ספר תירוכין ואגרת שבוקין וגט פטורין

יבין

יד גירושין. טו [ענטלאססונג]. טז [אנפערטיגונג]. זני"ל שג' לשונות של גירושין אלו הם נגד ג' חיצים שחייב צעל לאשמו שאר כסות ועונה לומר שמכילס נחמק מהשחא ממנה.

קול אליהו להגר"א פרשת כי-תצא

גב יש לומר טעם למה סדרו בגט ג' לשונות, ספר תרוכין, ואגרת שבוקין, וגט פטורין, והוא כנגד ג' דברים, א' אישות בינו לבינה, ב' חיובו לזונה כמ"ש שארה כסותה וגו', ג' חיובה לו כמ"ש מעשה ידיה לבעלה, וזהו שאמר ספר תרוכין נגד האישות, אגרת שבוקין נגד חיובה לו, וגט פטורין נגד חיובו לה, וזאת ג"כ מרומז כאן בתורה, וכתב לה ספר כריתות הוא נגד הא' שהוא האישות דברים הכורתים בינו לבינה, ושלחה מביתו הוא נגד הב', ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר ונפטר הוא מחיובו והוא גט פטורין:

נועם כרד ט' מאמר א'

מאת רבי מנחם כשר

דברים כד, ג: ופתג לה ספר פרייתות.

שו"ת התשב"ץ ח"א סי כ'

יכתבו וימנו לה, ומשמע לאגרת סתם לשון גט כריתות משמע, וכל שכן אגרת שבוקין, וכל שכן ספר תרוכין שהוא לשון התורה שנאמר¹² ספר כריתות, וכן תרוכין ושבוקין לישנא דגירושין משמע, דלמרי התם¹³ תרכזה שבוקה הרי אלו יכתבו וימנו. ומה שכתבה המשנה¹⁴ וגט פטורין עם אלו, לא שיש עיכוב צדצר אס לא נכתב לפוסלו, אלא שלשון חכמים משולשין הם, כדלמרי צמנחות¹⁵ מגל זו מגל זו מגל זו, שנת זו שנת זו שנת זו, וצסקליס¹⁶ תרוס תרוס תרוס כדלמרי התם. וגט עזמו יוכת, שהרי כתוב צו פטריה ושבוקית ומרוכית, וצודאי דאי לא כתבי להו לכולהו לא מפסיל גיטא צהכי, דכל חד מהני לישני משמע לישנא דגירושין שפיר וכמו שכתבתי, ואס כן מה שנהגו לכחצו כל הני לישני שופרא דגיטא הוא וליכא עיכובא צכולהו. והכי נמי צהני לישני צתראי

שלטי גיבורים על המרדכי סי' תמה

בשם רבי שמשון מקינן

דאם כן הוי פסול כאותם שכופין להוציא. ושבקית ופטריה ותרוכית צריך ליתן טעם מה לנו לג' דברים. ועוד דבתר הכי איכא כי האי לישנא וכדו פטריה ושבקית כו' ועוד מאי וי"ו דושבקית דהכי הול"ל שבקית או צביתי למשבק ולמפטר דהוי לשון צח יותר. ועוד מאי שנא דהכא כתיב ושבקית ברישא ולבסוף כתיב פטריה ברישא והדר ושבקית. ונראה דהא דאמרינן עכשיו צביתי ושבקית כו' ר"ל שהוא פוטר אותה דהיינו הא דקאמר בתר הכי אלא מגלה שכבר מצא בה ערות דבר ככ"ש ולב"ה הקדיחה תבשילו או שאר דברים לא ישרו בעיניו לפי שאסור לגרש אשתו בלא טעם כדאיתא בפ"ב אמר ליה רב פפא לרבא לא מצא בה לא ערוה ולא דבר ולא טעם מהו (תוס') [כו'] משמע דוקא דיעבד אבל לכתחלה אסור וכן פסק הרי"ף ולכן ושבקית כלומר מאותה שעה משום אל תחרוש לרעיק רעה כדאמר רב משרשיא ולכן קאמר ושבקית ופטריה זה ימים רבים היה בלבי לגרשה. וכדו פטריה פירוש כדו כמו עתה. כלומר עכשיו אני פוטר ומגרש ולכך פטריה קודם שהוא תרגום של כריתות ממש. ושבקית כלומר אל תאמר שיהא פטור זה עד זמן ידוע או בתנאי על מנת שלא תלכי לבית אביך לעולם דא"כ לא היה לגמרי ואין זה כריתות. ותרוכית כלומר לאחר שפטריה והנחתיה שלחתי אותה מביתי ונקט לישנא דקרא ושלחה מביתו. די תיהויין רשאה ושלטאה בנפשיכי לאפוקי מי שמגרש ונותן

אונקלוס:

יונתן:

ויכתוב לה גט פטורין

ויכתוב לה ספר תירוכין.

ירושלמי השלם מכת"ר:

ויכתוב לה אגרת שיבוקין

כת"י על הגליון: אגרה דשיבוקין.

